

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> PROSINEC >>> 103. sezóna 2012/13

HOLKA Z KALENDÁŘE JANA PAULOVÁ

GRAND FESTIVAL SMÍCHU BRZY V PRODEJI

DON JUAN REŽISÉRKY KATEŘINY DUŠKOVÉ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	1.	19:00	Molière / DON JUAN		PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	2.	19:00	DON JUAN		PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	3.	19:00	G. Aron / MŮJ BÁJEČNÝ ROZVOD			
Laskavá komedie věnovaná všem, kteří ne vlastní vinou zůstali sami. Irské monodrama s E. Balzerovou. Režie J. Kališová. Hostem Filmová a Divadelní Agentura .						
STŘEDA	5.	18:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 19:45	23. REPRÍZA	X
ČTVRTEK	6.	16:00	Z KRAJE DO KRAJE – ADVENTNÍ KONCERT VUS ONDRÁŠ			
Koncert pořádaný velitelem Posádky Pardubice ve spolupráci s Dětským domovem Pardubice pod záštitou primátorky města Pardubic. Dobrovolné vstupné bude věnováno ve prospěch Dětského domova Pardubice. Vstup do hlediště je volný (bez vstupenek).						
		19:00	RICHARD III.	KONEC 21:40	10. REPRÍZA	K
PÁTEK	7.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 20:45	24. REPRÍZA	ZADÁNO
SOBOTA	8.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 21:40	19. REPRÍZA	
NEDĚLE	9.	10:00	VÁNOČNÍ HEJBLATA			
Taneční představení dětí navštěvujících kurzy taneční školy InDance v Chrudimi a Pardubicích. Jako host vystoupí soubor Pop Balet, který v současnosti spolupracuje například s K. Gottem. Zároveň se můžete těšit i na ukázk z představení Tanebook.						
		15:00	DĚDEČKŮV BETLÉM			
V působivé pohádce Divadla rozmanitostí Most před zraky dětí ožije pradávný příběh o putování za narozeným Ježíškem doprovázený vánočními koledami. Režie A. Klepáč.						
PONDĚLÍ	10.	8:30	DĚDEČKŮV BETLÉM			ŠK
		10:30	DĚDEČKŮV BETLÉM			ŠK
		18:00	VÁNOČNÍ KONCERT ZUŠ HAVLÍČKOVA			
Vystoupení žáků tanečního oboru ZUŠ Havlíčkova.						
ÚTERÝ	11.	19:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 21:30	26. REPRÍZA	F
STŘEDA	12.	19:00	DON JUAN		3. REPRÍZA	B

ČTVRTEK	13.	18:00	DON JUAN		4. REPRÍZA	Z
PÁTEK	14.	10:00	HOLKY Z KALENDÁŘE	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA		VG
		18:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 20:45	107. REPRÍZA	ZADÁNO
SOBOTA	15.	19:00	T. Firth / HOLKY Z KALENDÁŘE		PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	16.	19:00	HOLKY Z KALENDÁŘE		PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	17.	17:00	P. I. Čajkovskij / LOUSKÁČEK	Překrásná Čajkovského hudba a skvostné taneční suity. Režie V. Nečas. Hostem Severočeské divadlo opery a baletu, Ústí nad Labem. Pořádající agentura Na Nic nabízí 50% slevy pro děti do 15 let a držitele průkazu ZTP.		
ÚTERÝ	18.	9:30	J. Swift / GULLIVER'S TRAVELS (Gulliverovy cesty)			ŠK
		12:30	GULLIVER'S TRAVELS			ŠK
			Dramatizace fantastického cestopisu, který satiricky zobrazuje poměry na anglickém královském dvoře na počátku 18. století. Režie P. Stebbings. Hostem TNT Theatre Britain.			
STŘEDA	19.	10:00	RICHARD III.	KONEC 12:40	11. REPRÍZA	ŠK
		19:00	HOLKY Z KALENDÁŘE		3. REPRÍZA	R
ČTVRTEK	20.	10:00	AMADEUS	KONEC 13:00	57. REPRÍZA	ŠK
		17:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 18:45	25. REPRÍZA	L
PÁTEK	21.	10:00	MEFISTO	KONEC 13:00	24. REPRÍZA	ŠK
		17:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE			
			Tentokrát během svátečního večera uslyšíte zpívat P. Brínkovou, V. Savincovou, V. Vítovou, K. Korsu a O. Weisse. Hostem Agentura Jarmily Hybšové.			
		20:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE			
SOBOTA	22.	18:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI	DERNIÉRA	21. REPRÍZA	T
PONDĚLÍ	24.	24:00	ŠTĚDROVEČERNÍ ZPÍVÁNÍ V DIVADLE	Tradiční půlnoční setkání, při kterém bude slavnostně představen Duchovní zvon Bohyně Thálie, jenž vznikl z veřejné sbírky zahájené v roce 2009 právě při Štědrovečerním zpívání. Přijďte si i letos prodloužit sváteční atmosféru. A nezapomeňte doma hudební nástroje, jeviště může být opět i vaše! Chybět nebudou ani vánoční koledy a dárky pod stromčekem...		
ČTVRTEK	27.	19:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 21:50	13. REPRÍZA	C
PÁTEK	28.	18:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	 str. 14	KONEC 20:30	27. REPRÍZA G
			Zakoupené vstupenky jsou slosovatelné v rámci soutěže Do divadla zadním vchodem.			
SOBOTA	29.	19:00	HOLKY Z KALENDÁŘE		4. REPRÍZA	
NEDĚLE	30.	19:00	MY FAIR LADY	DERNIÉRA	KONEC 22:00	72. REPRÍZA
PONDĚLÍ	31.	18:00	BLBEC K VEČEŘI	 str. 14	KONEC 19:45	26. REPRÍZA
			Silvestrovské představení známé francouzské komedie s vyhlášením výsledků divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci VČD roku 2012.			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	7.	19:00	I. Olbracht – J. Tušíl – L. Engelová / PŘÍBĚHY ZE STARÉHO ZÁKONA II.			
			S humorem sobě vlastním vyprávějí J. Somr a B. Munzarová. Na violoncello hraje A. Rattayová nebo L. Kolmanová. Režie L. Engelová. Hostem Divadlo Viola, Praha.			
PONDĚLÍ	10.	17:00	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	↔	KONEC 17:55	8. REPŘÍZA P_{P2}
ÚTERÝ	11.	19:00	UTÍKEJ, VÁÑO, UTÍKEJ!	↔	KONEC 20:10	26. REPŘÍZA C_{2,3}
PÁTEK	14.	19:00	KONCERT JANA BUDAŘE			
			Koncert herce, režiséra, textaře a frontmana kapely Eliščin band s kytaristou R. Jedličkou.			
STŘEDA	19.	9:00	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN		KONEC 9:55	9. REPŘÍZA ŠK
		10:30	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN		KONEC 11:25	10. REPŘÍZA ŠK
PÁTEK	21.	19:00	BLÁZNOVY ZÁPISKY	DERNIÉRA ↔	KONEC 20:30	47. REPŘÍZA
PÁTEK	28.	19:00	UTÍKEJ, VÁÑO, UTÍKEJ!	↔	KONEC 20:10	27. REPŘÍZA H₂

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRY:

Molière / DON JUAN

str. 8–9

Vrcholná komedie velikána světového divadla o člověku, který překračuje všechny hranice.

Don Juan je vášnivý svůdce žen. Všechny úspěšně dobývá, všem slibuje manželství, ale žádné nedokáže zůstat věrný, neboť ho „uchvacuje krása všude, kde na ni narazí“. Vždyť v ničem nemá nikdy dost! Užívá si života bez výraznějšího cíle, uspokojuje jen své potřeby, na druhé se neohlíží. Překračuje další a další morální hranice, až se stane i pokrytcem, aby mohl skrývat své přechýny za rouškou zbožnosti a počestnosti. Ale ve skutečnosti na nic nevěří, jen „že dvě a dvě jsou čtyři“. Nedá ani na naléhání zneužitě Elvíry, otce Dona Louise ani sluhy Sganarela, aby se napravil a zachránil se tak před svou zkázou.

Legendární postava Dona Juana prochází mnoha díly významných tvůrců. Věvodí jim právě vrcholná Molièrova komedie. Její kvality dokazují, proč někdejší oblíbenec krále Ludvíka XIV., ale zároveň trn v oku mnoha mocných a vlivných, které popuzoval otevřeností svého líčení všech nectností společnosti, patří k největším autorům všech dob. Jeho komedie jsou stále aktuální, obsahují věčná témata a postavy, které se vyskytují i dnes, všude kolem nás – a mnohými z nich také sami jsme.

V hlavních rolích Ladislav Špiner a Petr Borovec. Režie Kateřina Dušková j. h.

Tim Firth / HOLKY Z KALENDÁŘE

str. 10–12

Dojemná a laskavá komedie o ženách, které překonaly samy sebe.

V poklidném anglickém městečku v Yorkshiru se scházejí ženy středního věku v Ženském spolku. Vyměňují si recepty, vzdělávají se, pletou a zavařují – a nudí se. Jednoho dne se šest z nich rozhodne nafotit do každoročního kalendáře namísto pohledů na místní kostely své akty. Ne, že by se nestyděly, ale nechají se přesvědčit manželem jedné z nich. Z prodeje kalendářů chtějí koupit sedačku na onkologické oddělení. Ve městečku vznikne skandál, ale o kalendář je enormní zájem a jeho prodejem získá spolek značný obnos. A co naše modelky? Nejenže měly odvahu se svléknout, získaly mnohem víc. Vzalý život do svých rukou. Překonaly smrt, opuštění, nevěru, získaly zpátky důstojnost a radost ze života, přehodnotily vztahy a utužily přátelství. To je víc než dost za pár aktů a trochu studu, ne?

Inscenace podle skutečné události je oslavou zralého, krásného a emancipovaného ženství.

Hrají Jindra Janoušková, Jana Paulová j. h., Dagmar Novotná, Ludmila Mecerodová, Romana Chvalová, Helena Malehová j. h. a další. Režie Petr Novotný.

DÁLE HRAJEME:

P. Shaffer / AMADEUS

Strhující drama o velikánech lidstva i o nás samých nabízí kromě hereckých výkonů i setkání s Mozartovou hudbou a operními áriemi. Amadeus zachycuje věčně se opakující střet talentovaných osobností s malostí okolí, ale snad ještě víc zajímá autora úděl lidské průměrnosti. Salieri tak v Shafferových očích nevede jen válku s Mozartem, ale ve jménu průměrných se vzbouří proti nespravedlivému Bohu. Režie M. Tarant j. h., v hlavních rolích J. Vrána, L. Špíner a P. Tenorová. Na vzniku inscenace spolupracovala Komorní filharmonie Pardubice pod vedením šéfdirigenta M. Ivanovíče.

W. Shakespeare / RICHARD III.

Tragédie člověka, jehož jedinou láskou je nenávisť... člověka, který chce vše, protože sám není ničím... který udělá vše pro to, aby měl moc, s mocí však nenadělá nic. V titulní roli M. Mejzlík. Režie Z. Dušek j. h.

K. Mann – A. Mnouchkine / MEFISTO

Faustovský příběh o herci, který se ve své touze po velkých rolích postupně zaprodá i nacistické moci. Divadelník, jenž na jevišti ztělesňuje Mefistu, se nakonec sám stává tak trochu Mefistem. Hrají L. Špíner, který byl za roli Hendrika Höfgena nominován na Cenu Thálie 2011, M. Mejzlík, J. Musil, D. Novotná, M. Sikorová, P. Tenorová a další. Režie P. Kracík j. h.

T. Karpianus / PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN

Hravá pohádková taškařice o tom, co se stane, když se při prohlídce hradu Pernštejn zmocní zlobivý mazaný kluk kouzelného zvonečku a nejhezčí holky na hradě. V režii T. Karpianus j. h. hrají L. Mecerodová, M. Sikorová, P. Borovec a A. Postler.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown

– A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá stepařská a taneční čísla, humor a zábava. A navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu na konci 20. let minulého století, v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!

ANEB VELKÁ DIVADELNÍ STEEPLECHASE

Komedie se skokem smrti, ve které nahlédnete do světa koní a žokejů Velké pardubické a v níž se odráží i české dějiny a rozličné lidské osudy. Přijďte se bavit a fandit na naše divadelní závodiště na Malé scéně ve dvoře! Hrají M. Sikorová, L. Vlášková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner a R. Žák. Režie T. Karpianus j. h.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná francouzská komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele, který se svými přáteli pořádá pravidelné „večeře blbců“, na které každý ze zúčastněných přivádí své nové, nic netušící objevy... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Micolášková j. h.

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Magická komedie. Athénský les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž salá erotická touha. Hrají J. Konečný j. h. nebo P. Borovec, P. Janečková, L. Špíner, M. Sikorová, P. Tenorová, J. Pejchal, M. Tichý j. h. a další. Režie M. Pecko j. h.

P. Pörtlner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková nebo M. Sikorová, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a J. Vrána. Režie P. Novotný.

J. Štolba – E. A. Longen – Č. Šlégl –

J. Marvan / S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI

Tri komedie v jedné o nevěře v českých ložnicích. Uvidíte, jak mohou dopadnout pánské zálety. Všichni jsme na jedné lodi a plujeme po proudu životního dobrodružství... V hlavních rolích J. Kalužný, P. Dohnal, L. Špíner a K. Jelínková. Režie L. Olšovský j. h.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmetá jeho duši na kusy. Láska svede dobrohody čtyři muže a krásnou mladou Esmeraldu. Jeden z nich ji však zradí... Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý j. h., J. Vrána, P. Novotný, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

F. Loewe – A. J. Lerner / MY FAIR LADY

Jeden z nejlepších muzikálů 20. století! Příběh chudé květinářky Elizy Doolittleové, jejíž životní osudy se staly objektem sázky profesora Higginse a plukovníka Pickeringa, je plný známých melodií a britského humoru. V hlavních rolích P. Janečková, J. Kalužný a P. Dohnal. Režie P. Novotný. Inscenace vznikla ve spolupráci s Komorní filharmonií Pardubice.

N. V. Gogol / BLÁZNOVY ZÁPISKY

Tragikomický humor, divadlo plné scénické obraznosti, jevištní poezie a karikatura naší vlastní směšnosti. Inscenace využívá všechny přednosti variabilního studiového prostoru Malé scéně ve dvoře. V hlavní roli M. Mejzlík. Divadelní scénář a režie M. Pecko j. h.

MĚSTSKÉ DIVADLO PŘIPRAVUJE NA LEDEN

STŘEDA **9.** 19:00

**S. Bobrick – J. Steinová / SHELDON A JEHO MATKA PANÍ
LEVINOVÁ** aneb Jejich neuvěřitelná dobrodružství

Crazy komedie o komplikovaném vztahu matky a syna... Hrají N. Konvalinková a J. Zadražil. Režie V. Polesný. Hostem **Divadlo v Řeznické, Praha**.

Uvádíme v rámci **Prologu XIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu**.

PÁTEK **18.** 19:00

AMADEUS

Mimořádná repríza proslulé hry živě s Komorní filharmonií Pardubice.

NEDĚLE **20.** 19:00

N. Simon / ŘEČI, ŘEČI

Hra, která spojuje klasickou americkou grotesku s evropskou konverzační a situační komedií. Hrají O. Brousek, I. Pazderková, M. Randová a další. Režie P. Šimák. Hostem **Divadlo Na Fidlovačce, Praha**. Uvádíme v rámci **Prologu XIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu**.

PÁTEK **25.** 19:00

DIVADELNÍ BÁL

Ples Východočeského divadla Pardubice pro předplatitele, přátele a diváky divadla.

SOBOTA **26.** 19:00

MĚSTSKÝ PLES

Ples statutárního města Pardubice, VČD a Komorní filharmonie Pardubice.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

LOŇSKÁ PREMIÉRA PLESU V DIVADLE, FOTO J. SEJKO

25. února – 4. března 2013

XIII. ročník

BRZY V PRODEJI!

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

FIGAROVA SVATBA, FOTO T. ZEMAN

V pondělí 10. prosince zahájíme prodej vstupenek na soutěžní komedie XIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu, který se uskuteční od 25. února do 4. března 2013. V současné době se však program ještě kompletuje, podepisují se smlouvy, konkretizují se technické podmínky, domlouvají se časy začátků jednotlivých představení... Definitivní program by měl být znám počátkem prosince, poté ho okamžitě naleznete v obchodním oddělení a na internetových stránkách divadla www.vcd.cz.

Jako malé lákadlo vám však už nyní můžeme prozradit alespoň tři komedie, které se do soutěžního klání o titul Komedie roku 2012 zcela jistě zapojí. Těšit se můžete na originální zpracování **Figarovy svatby** v podání herců Klicperova divadla Hradec Králové či na komický muzikál Divadla ABC **Bedřich Smetana: The Greatest Hits**, domácí soubor do soutěže vyšle slavnou francouzskou komedií **Blbec k večeři**. RaS

BEDŘICH SMETANA: THE GREATEST HITS, FOTO I. CHMELA

BLBEC K VEČEŘI, FOTO L. FORMÁNEK

MOLIÈRŮV DON JUAN...

... jako komedie o člověku,
který překračuje všechny hranice

Legendární postava Dona Juana procházela po několika staletí mnoha díly významných tvůrců, nejen divadelních. Věvodí jim právě vrcholná Molièrova komedie. Touto inscenací chceme v přímé návaznosti na předchozí premiéru Richarda III. pokračovat v objevování klasických dramatických děl, prostřednictvím kterých lze za využití současného inscenačního jazyka vypovídat právě o dnešním světě, když se můžeme odrazit od archetypálních situací, motivů a myšlenek v nich obsažených. Vytváříme tak dramaturgickou linii, ve které chceme inscenovat profilová díla nejvýznamnějších světových dramatiků, která by měla být jedním ze stavebních kamenů našeho repertoáru. Blíže hru v následujícím rozhovoru představuje její režisérka KATEŘINA DUŠKOVÁ. Ale zároveň nechceme prozrazovat příliš, důležitější je, čím se nechá oslovit každý z vás při sledování díla samotného. K tomu budete mít příležitost od premiéry 1. prosince.

V našem divadle jsi poprvé hostovala v předminulé sezóně, když jsi režírovala scénické čtení Cizinci italského dramatika Antonia Tarantina. Jak na tuto „malou inscenaci“ po čase vzpomínáš a jak ses těšila na další spolupráci?

Cizinci jsou jednou z prací, na které se nezapomíná. Rychlá intenzivní jízda, setkání nad výjimečným

textem se třemi výjimečnými herci. Takový dotyk, po kterém se člověku chce pokračovat, „jít dál“. Tam mě poprvé rozesmála urputnost Ládi Špinera a tehdy poprvé jsem si řekla, že bych s ním chtěla pracovat na něčem „větším“... Stejně tak mě ale moc baví Romana Chvalová. A pan Hyhlík? S tím se občas setkám aspoň před rozhlasovým mikrofonem.

Když jsme v divadle připravovali dramaturgický plán, přišla jsi s nápadem inscenovat Dona Juana. Zařadit tuto hru na repertoár bylo i mým záměrem, protože patří mezi tituly, které by se dle mého názoru inscenovat měly. Kde se impuls k režii Juana vzal právě u tebe?

Myslím, že to přišlo na základě nějakého smutku...

Je to hra bohatá tematicky i situačně. Která témata či situace jsou v této hře nejpodstatnější pro tebe?

Pro mě je nejpodstatnější právě ten oblouk, sled situací tak, jak přicházejí, kauzalita. Myslím, že není možné vyzdvihnout nějaké situace nad jinými. A téma? Jedinec, který se dobrovolně vyloučí ze společnosti, podle jejíchž pravidel není ochoten žít. Poznání a z něj pramenící smutek. Individualita versus mainstream. Vyprázdňenost vztahů a konzum v lásce a nejen v ní. Záměna láska / výkon. Marnost bytí. Přesycenost a z ní plynoucí vnitřní prázdnota. Strach...

Jak ty osobně rozumíš Donu Juanovi a všemu, co dělá? A ženám, které se Juanem nechaly svést, uvěřily jeho slibům a pak trpěly, když je opouštěl kvůli jiným?

Juan je nesvedl bez jejich vědomí, byly u toho a souhlasily. To utrpení ze zklamání, které přichází, je důsledkem nikoli onoho spojení, nýbrž nenaplnění vlastních představ o tom svazku. Střet dvou pohledů na lásku.

Klíč k Juanovi ale nevidím v pochopení jeho vztahu k ženám, ty se v naší inscenaci dostávají čím dál víc na okraj – vlastně jsou jen jakýmsi prostředkem k pojmenování Juanovy jinakosti, výjimečnosti, vyčleněnosti, vzdoru proti sedí. Juan hoří rychleji než ostatní a nemilosrdně s sebou bere všechny, kteří se u jeho ohně chtějí ohřát... Ale mezi námi – neměli se přibližovat.

Věrným Juanovým společníkem je jeho sluha Sganarel. Hra má tedy dvě hlavní postavy. Jak vnímáš jejich vztah, co je spojuje?

Sganarel je jako můra, kterou přivábilo světlo lampy – jediné široko daleko. Létá kolem, ohřívá se fascinována zlatavými odlesky na svých křídlech, občas si je sice o ten plamen připalí, ale zůstává. A to pak sedí poblíž a hypnotizovaně hledí do světla, bez kterého už nechce být, a sní o tom, jaké by to bylo být sama onou lampou. A navíc – jako bonus – je pravidelně krmena. A když lampa zhasne, nastává otázka – co bude s můrou? Jinak samozřejmě Sganarel a Juan jsou neoddělitelnou dvojicí, jsou rubem a lícem jedné mince, jsou v permanentním konfliktu dvou životních postojů – jeden bez druhého ale ztrácí smysl...

Závažným tématem hry je pokrytectví, které může být pro dosažení Juanových vlastních zájmů výhodné. Myslíš si, že i dnes je toto téma velmi aktuální, stejně jako bylo v Molièrově době?
Ano.

Podstatnou součástí hry je polemika o víře v Boha, ve kterého Juan nevěří a svou bohorovnost dává také patřičně najevo. Jak důležitá je tato rovina příběhu pro tebe?

Od dob Molièrových se postoj společnosti k Bohu několikrát proměnil. My dnes věříme více než v cokoliv nad námi v to, že dvě a dvě jsou čtyři. A já osobně se připojuji ke skupině těch, co se obávají, že my – lidstvo – právě překračujeme (pokud jsme už nepřekročili) nějakou hranici, odkud už nebude cesta zpět. Další důvod, proč tuhle hru hrát právě dnes.

Don Juan myslí především na sebe a na uspokojení svých potřeb, čemuž všechno podřizuje. Takový přístup může po čase vést k určité vnitřní prázdnotě, k potřebě zvyšovat intenzitu prožitků i k posouvání morálních hranic jednání. Juan je na konci své životní cesty potrestán. Jaký trest by mohl potkat současné „Dony Juany“?

Myslíš tím nás, co myslíme především na sebe? Co jsme stále nespokojení s tím, co máme, a chceme stále víc? Co prahneme po stále silnějších prožitcích, protože se nás hned tak něco nedotkne? Nás, co nedokážeme navazovat, budovat a udržovat vztahy? Co nám není nic svatého a „poručíme větru deště“? Anebo ty pokrytce, co nám vládnou a jsou přesvědčeni, že můžou všechno? Jaký trest? Upřímně – nechci na to ani myslet...

Jaká je tvoje režijní zkušenost s Molièrovým dílem nebo podobným typem komedií?

Na gymplu jsem se skupinou spolužáků zkoušela Zdravého nemocného... Na DAMU jsem se kolem Molièra jen rychle prosmýkla a dělala, že ho nevidím. Z komedií na mě na škole spadl jen O'Caseyho Penzion pro svobodné pány... Pak už jsem režiovala jen vážné věci, a jak tak zjišťuji, Molièrův Don Juan je jednou z nejvážnějších z nich... I když je to chvílemi velká sranda...

Co tě musí na divadelní hře zaujmout především, aby ses rozhodla ji režiovat? Jaká jsou tvoje kritéria, rozhoduješ se i podle žánrů?

Podle žánrů se nerozhoduji. Klíčoví jsou pro mě lidé, se kterými mám pracovat, a musím říct, že setkání Špiner, Borovec, Janečková, Tenorová, Rumpík, Mejzlík, Dušek, Pejchal, Musil, Sikorová, Žák, Hyhlík, Vojří je parádní. Občas mám štěstí, jako tady, že můžu inscenovat hru, kterou mám momentálně hodně v sobě, ale ráda hledám cesty i k textům, po kterých bych sama nesáhla. Tam ale potřebuji výraznou pomoc dramaturga.

Jaké tituly tě v posledních době zaujaly a ve kterých divadlech jsi je režiovala?

Díky rozhlasové režii, které jsem se v posledních měsících věnovala, jsem pro sebe objevila Augusta Strindberga. Je neskutečný, démonický, bolestný, píše, aby přežil, současně ale s úžasným smyslem pro humor a sarkasmus, metaforu, obraz... Režiovala jsem jeho Hru snů a nejnověji Věřitele s Ivanem Trojanem, Janem Medunou a Danou Černou. Moji zatím poslední divadelní režii bylo Fraynovo Bez roucha v Městském divadle v Mostě. Ráda jsem pracovala v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, kam jsem si přinesla dva tituly: Hotel mezi dvěma světy E. E. Schmitta a jevištní provedení válečného dokumentu Aluminiová královna publicistky Petry Procházkové. To jsou témata, která pro sebe vnímám jako blížká...

Momentálně jsi v angažmá v Horáckém divadle v Jihlavě. Jaké máš plány do budoucna?

S Horáckým divadlem jsme ve stádiu námluv, jestli z toho bude manželství, je ve hvězdách. Nicméně po premiéře Dona Juana začínám s jihlavským soubojem zkoušet Schillerovu Marii Stuartovnu.

HOLKA Z KALENDÁŘE JANA PAULOVÁ

S. P. ZEDNÍČEK V KOMEDII DIVADLA KALICH BEZ PŘEDSUDKŮ, FOTO R. KOCOUŘEK

Holky z kalendáře je velmi úspěšná britská hra, která vznikla podle stejnojmenného filmu *Calendar Girls* (2003). Ten se zakládá na skutečné události – několik žen v malém městečku v hrabství Yorkshire nafotilo velmi netradiční kalendář se svými akty. Vtip spočíval v tom, že to nebyly modelky, ale ženy středního věku, a neudělaly to z žádné exhibice, ale pro dobročinné účely. Chtěly získat peníze na pohovku na onkologické oddělení nemocnice, nakonec však vydělaly dva miliony liber a prodaly dvě stě tisíc výtisků kalendáře! Hostovaly v několika televizních

talkshow. Staly se z nich svým způsobem celebrity. Tím Firth napsal laskavou a dojemnou komedii s dostatkem ženských rolí, což je obrovskou devízou pro mnoho divadel – zaměstnat herečky středního věku není snadné. A zde se naskytla skvělá příležitost pro celou dámskou část našeho hereckého souboru, dokonce nám ještě dvě herečky chyběly. Pro roli Jessie padla volba okamžitě na Helenu Malehovou, která už v našem divadle několikrát hostovala, ale pro postavu Chris jsme hostující herečku chvíli hledali. A našli!

JANA PAULOVÁ byla tipem režiséra Petra Novotného, který s ní mnohokrát pracoval v Divadle Kalich. Paní Jana nabídku přijala. Ještě než začala zkoušet, přijela nafotit kalendář, který jsme při této příležitosti vydali. Udělala na mě velký dojem. Byla milá, přátelská a soustředěná. Hvězda z Prahy bez hvězdných manýrů. Zkouší a chodí do divadla, které je jí sympatické, a šíří kolem sebe dobrou náladu a pozitivní energii. V jejím nabitém programu jsme si našly chvíli a popovídaly si u oběda v divadelním klubu. Poté sedla do auta a odjela hrát do Ostravy. S pokorou sobě vlastní jela za diváky, které bude bavit...

Herectví jste vystudovala na DAMU. Jaká je pro vás nejkrásnější vzpomínka na toto období?

Především jsem se tam seznámila se svým manželem. On dělal hudbu do představení v absolventském ročníku a už jsme spolu zůstali. Doted.

Který kantor na škole pro vás nejvíc znamenal?

To je problematická otázka, nám totiž kantorů bohužel postupně umírali. V prvním ročníku jsme měli pana Vejražku, ten umřel, ve druhém pana Lebre, ten taky, ve třetím paní Fabiánovou, kterou vyhodili. Školu jsme skončili s panem Vicenou. Ráda vzpomínám na pana Vejražku, ze kterého šla velká laskavost a který mě bavil. Ale jako pedagog byl pro mě jednoznačně nejlepší Leo Spáčil. To byl skutečný pedagog. Ostatní kantorů byli herci, kteří učili mladé herce, aby hráli jako oni. Ale pan Spáčil vycházel z každého z nás. Byl nemilosrdný. Učil nás hrát situace, nikoli deklamovat nebo reagovat falešně. Myslím, že to byl úplně zářný kantor.

Jaké máte ráda divadlo jako divák a jaké divadlo toužíte dělat jako herečka?

Mám ráda divadlo, kdy můžu hercům věřit. Sama se tím žívím, tak jsem velmi háklivá na pravdu na jevišti. A jakmile ji někde přestanu cítit, tak mě to úplně přestane zajímat. A je jedno, jaký je to žánr, divadlo, nebo kdo to hraje. I herecké prostředky, které jsou nadsazené, se musí pohybovat v nějaké pravděpodobnosti, abych to herci mohla věřit. To mě nejvíc baví. Mám ráda divadlo herecké, nikoli režijní. Ani nejsem správný divák. Ale asi ani ne správný herec. Taky proto jsem na pár let od divadla úplně odešla. V mládí jsem chodila do Činoherního klubu, vyrostla jsem na Krejčovi, pracovala s Macháčkem, možná také proto mám tak vysoké nároky.

Moc jste se mi líbila ve filmu Ceremoniář v režii Jiřího Věřčáka. Je to vážné téma a hrajete zde odlišný typ postavy, než na jaký jsme u vás zvyklí. Překvapila jste mě velmi niterným a úsporným herectvím a také pravdivostí, o které mluvíte. Jak se vám na tomto filmu pracovalo?

Moc hezky. Na natáčení si velmi dobře pamatuju, bylo mi moc milé i pro to, co teď říkáte. Je jsem nemusela dělat legraci, že jsem mohla hrát sama sebe ve svém věku v tu chvíli a prostředky velice omezenými.

Lidé si vás určitě nejvíc pamatují z filmové série Kameňáků. Také vám to přineslo velkou popularitu. Jaké jsou dvě stránky popularity?

A víte, že jsem druhý a třetí díl Kameňáku neviděla? Já se obecně na sebe nerada koukám a ani nejsem typ diváka, pro kterého je ta série určená. Nechci to hodnotit, jsem loajální vůči podniku, kterého se účastním. Popularita spojená s Kameňákem měla i pozitiva, která byla důležitá pro moji hereckou práci v divadle. Když teď hraju, diváci se tomu, co dělám, začnou smát dřív, než tomu bylo předtím. Říkám to proto, že poslední léta hraji jenom komedie. Pro herečku komičku je daleko těžší dělat legraci než pro muže. Hrála jsem s Pepíkem Dvořákem, s Pavlem Zedníčkem, kteří vyšli na jeviště, udělali „ksicht“ a publikum se smálo. Já jsem si to musela vydobýt. A díky Kameňáku publikum ví, že jde na komedii a rychleji reaguje na humor. Bohužel si mě takhle zaškatulkovali i filmoví režiséři. Tak jsem tak trochu v klatbě. Ale je to tak a já nemám žádné jiné ambice než ty, které mi přinese život, takže jsem s tím smířená.

To je moc velká škoda! Třeba tady ještě uděláme nějakou tragikomedii...

S popularitou je spojen i zájem médií. A bohužel i bulváru...

Když je člověk mladý, tak dělá všechno pro to, aby ho lidi znali. To i k herectví patří. Pak se to v jistém věku otočí a je to nepřijemné. Do mého života vstoupil bulvár pozdě, bylo mi kolem pětaticeti. Musím se s tím nějak vypořádat. Bohužel ale bulvár čím dál tím víc přitvrzuje. Nerada o sobě čtu jakákoli hodnocení a dnes může anonymně napsat třeba na internet do diskusí kdokoli cokoliv, někdy jsou to neuvěřitelné hnusy. V soukromí žiju pro bulvár nudný spořádaný život, takže naštěstí nemají o čem psát. Hra Holky z kalendáře je samozřejmě pro ně sousto, čekám, že někdo napíše: Paulová se na stará kolena svléká! A budou mít výjimečně pravdu. (SMÍCH)

Ale svléká se vedle pěti dalších hereček...

Já vlastně kvůli bulváru už nikam nechodím – ani na večírky ani k nám do Divadla Kalich na cizí premiéry. Pak se ale bohužel ani nepotkám s lidmi, se kterými se potkat chci.

Odrazil se úspěch Kameňáku na divadelní návštěvnosti inscenací, ve kterých hrajete?

Velmi silně se to odrazilo na Slovensku, tam Kameňák vysloveně milujou. Jezdíme tam skoro každý měsíc. Ale nemůžu si stěžovat, vyprodáno máme úplně všude.

Máte nějaký nesplněný sen?

Nemám herecké sny. Mám životní sny. Ale teď mě napadlo, že u vás v divadle je mi moc milé, že nemusím dělat nic jiného než hrát. Já jsem taky dramaturgem, většinou přináším hry, které s Pavlem Zedníčkem v Kalichu hrajeme. Starám se o to, abychom vrátili soukromému producentovi to, co do nás investoval, a aby to, co budeme dělat, byla legrace, velká legrace. Kdežto tady můžu hrát i polohu, která není pořád úplně veselá. →

Právě jste mi částečně odpověděla na mou další otázku – když zkoušíte v Kalichu komedii, kdo text vybírá? Kdo je tím hnacím motorem ve dvojici Paulová-Zedníček?

Kromě hry Natěrač, kde jsme se s Pavlem herecky potkali, jsem všechny texty našla já. Většinou si je necháme přeložit. Jsem hrdá, že děláme české premiéry. Poslední dvě – Zamilovat se a Láska naruby – přinesl režisér Jakub Nvota.

Dívala jsem se na váš ferman a zjistila jsem, že jste velmi vytížená. Jak odpočíváte?

Hrozně ráda spím. Kromě toho jsem velká cestovatelka. Jednou za čas na několik týdnů vyjedu daleko, mimo tuto realitu – potřebuju to vysloveně jako očistu. Jezdím také každý rok do Indie, kde doslova žiju mezi tamními lidmi, je to úplně protipól toho, co žiju tady. Mám už tam teď takové konkrétní místo, je to škola pro sirotky, pomohlo ji postavit občanské sdružení Změň můj osud, které jsem založila a pro které s láskou pracuju. Kdysi jsem dostala nějakou reklamu a ten honorář byla jakási vstupní investice, začali jsme ji budovat. Pak se na to nabalovali další lidi, funguje to jako adopce na dálku. Každé dítě má svého tatínka nebo maminku, kteří tam měsíčně posílají nějaké peníze. A z toho to celé žije. Občas se objeví někdo bohatý, dá nějaký obnos navíc a za ten se postaví další domeček. Teď tam žije asi šedesát dětí, které si vytvořily vlastní rodinu, bydlí tam, učí se a poprvé v životě mají co jíst. Mají tam krásnou zahradu a jsou dost veselá banda. Naučí se číst a psát, naučí se anglicky, a tak budou mít v této strašně chudé oblasti větší šanci přežít.

Jak pro vás vypadá perfektní den?

Ten vidím jako neděli dopoledne, kdy je doma celá moje rodina. Všichni se scházíme u snídaně, povídáme si a zvolna se to prole

do oběda. Oni mě osvobodí od vaření a jdeme někam na oběd, jdeme na procházku... Prostě perfektní den vidím v kruhu mé rodiny.

Jak se vám zatím u nás líbí? A co očekáváte od zkoušení a hraní Holek z kalendáře?

Jsem zvědavá, jak tuto hru přijmou diváci. Moc mě baví zkoušet s novými lidmi, je to pro mě velmi přínosné a pořád se učím. Obvykle zkouším s chlapy, tady s několika kolegyněmi, tak je to úplně jiné. Ale přijaly mě laskavě, tak už se tolik nebojím.

Moc ráda zkouším s Petrem Novotným, už jsme se v životě párkrát pracovně potkali. A jak stárneme a zrajeme, tak je to pokaždé zábavnější, alespoň pro mne. Dnes jsem si znovu uvědomila, jak je s ním ta práce krásná a jak může být zkoušení neuvěřitelně zábavné.

A navíc Pardubice miluju. A vlastně – vy jste si mysleli, že jste si mě obsadili, ale to ne, to byl osud. Nedávno jsem s Pavlem Zedníčkem dělala dlouhou šňůru představení. Pak jsem pocítila, že si potřebuju odpočinout, že potřebuju chvilku změnu, nějakou jinou energii. A seriál se mi fakt nechtělo točit. Tak jsem si řkala, osude, něco mi přihrej, a druhý den mi přišla dlouhá textovka od Petra Novotného, že má pro mě práci. Ani jsem si nepřečetla hru a už jsem kývla. To se prostě nedalo odmítnout, byl to osud.

A nakonec takový rychlý test. Steak, nebo zelenina?

V zimě steak, v létě zelenina.

Chipsy, nebo čokoláda? Čokoláda.

Zima, nebo léto? Léto.

Moře, nebo hory?

Oboje je moje velká láska. Takže moře pod horami.

Víno bílé, nebo červené? Červené.

Kočky, nebo psi?

Psi.

Paní Jano, přeju vám do premiéry komedie Holky z kalendáře ZLOMTE VAZI!, ale taky mnoho dalších krásných divadelních příležitostí. S ohledem k tomu, o čem jsme si povídaly, bych vám přála nějakou tragikomedii, lomenou hru, v níž ukážete své další herecké polohy. A ať jste pořád tak vitální a pozitivní. Děkuji za rozhovor.

JaU

UVOLNĚNÁ ZAJÍMAVÁ MÍSTA V PŘEDPLATNÉM

Pokud ještě nemáte předplatné do Východočeského divadla a chcete zhlédnout všechny inscenace bez čekání na vstupenky v předprodeji a s výraznou slevou, využijte ABONMÁ NA ROK 2013, které opět nabízí celou řadu výhod!

Stávající abonenti, kteří měli zájem o obnovu svých míst v hledišti divadla, již vlastní nové permanentky. Nyní se tedy otevřela možnost pro nové či čekající zájemce o abonmá do Východočeského divadla – v pondělí 10. prosince bude zahájen prodej uvolněných míst v předplatném (v některých skupinách jde o skutečně zajímavá místa!).

Stejně jako v minulých letech zachovááme možnost zakoupení permanentky buď na všechna představení Východočeského divadla včetně titulů uváděných na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v Městském divadle.

Výměnný kupón ZDARMA, který je jakýmsi bonusem k předplatnému s řadou možností využití, bude v roce 2013 obsahovat pouze kompletní abonentka.

Podrobnější informace o předplatném a využití výměnného kupónu získáte v obchodním oddělení VČD, na tel. č. 466 616 432, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz. RaS

NOVINKA NA REPERTOÁRU V MĚSTSKÉM DIVADLE SEN NOC, SVATOJÁNSKÉ, FOTO M. KLÍMA

CO MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ POTĚŠILO A NA CO SE TĚŠÍM?

... PETRA JANEČKOVÁ

Potěšilo mě a těšší mě stále, jaké dělá dcera Kája pokroky, že jsme od září bez plenek – tedy Kája, já už je nepotřebuji delší dobu. :-) Potěšilo mě, že jsme vyhráli Fed Cup i Davis Cup. Těší mě zkoušky v divadle – krásná a poctivá práce.

A na co se těším? Samozřejmě na Vánoce, na ten shon a vůni čerstvě upečeného cukroví a na shánění dárků. A taky na obě blížící se premiéry Dona Juana a Holek z kalendáře a na to, že po nich budu opět víc s Kájou. A na nový rok, ať je lepší než ten letošní, to přejí všem!

DO DIVADLA ZADNÍM VCHODEM...

TENTOKRÁT ZA REKVIZITÁŘI

Máme pro vás další díl losovací soutěže **Do divadla zadním vchodem!** Každý měsíc vybíráme jedno konkrétní představení, k jehož vstupenkám vám jako bonus nabízíme možnost nahlédnout za oponu dříve, než se otevře, nebo získat „divokou kartu“, jež vás opravňuje k volnému vstupu pro dvě osoby na vybrané představení. Stačí jen vyplnit a odevzdat slosovatelný lístek soutěže, který dostanete v předprodeji VCD ke každé zakoupené vstupence na vybrané akční představení.

Představením, u něhož vám v prosinci nákup vstupenek okořeníme tímto zajímavým bonusem, bude Zvoník Matky Boží v pátek 28. prosince od 18.00 hodin. Na výherce slosování tentokrát čeká účast na přípravě vybraného představení po boku našich rekvizitářů a dvě volné vstupenky na toto představení, nebo již zmiňovaná „divoká karta“.

RaS

ZVONÍK MATKY BOŽÍ, FOTO L. FORMÁNEK

SILVESTROVSKÝ BLBEC K VEČEŘI
S VYHLÁŠENÍM INSCENACE ROKU 2012

Oslavy příchodu nového roku můžete již tradičně zahájit ve společnosti vašich oblíbených herců. Letos se o příjemné silvestrovské naladění postarají především Martin Mejzlík a Alexandr Postler, kteří excelují v hlavních rolích slavné francouzské komedie **BLBEC K VEČEŘI**, jež v pondělí 31. prosince od 18.00 hodin v Městském divadle předznamená silvestrovské veselí.

BLBEC K VEČEŘI, FOTO L. FORMÁNEK

Než se však po představení rozejdeme pokračovat v oslavách, ředitel divadla Petr Dohnal vyhlásí výsledky tradiční divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci roku. Pokud se ankety chcete zúčastnit, anketní formuláře naleznete ve foyer divadla nebo na našich webových stránkách www.vcd.cz. Anketní lístky jsou slosovatelné, výherce získá předplatné pro dvě osoby dle vlastního výběru.

Zároveň vybírejte i nejoblíbenější herečku a herce roku 2012, kteří budou slavnostně vyhlášeni v pátek 25. ledna na Divadelním báli, který se po loňské úspěšné premiéře uskuteční opět v prostorách Městského divadla.

RaS

50 LET ŽIVOTA

A 30 LET U DIVADLA ALEXANDRA POSTLERA

Lexo, 11. října jsi oslavil padesáté narozeniny. Vnímáš tento věk jako nějaký přelom či zásadní věc ve svém životě, nebo se na věk neohlížíš?
Pokouším se na něj neohlížet, ale červík samozřejmě hlodá. Čím dál víc si uvědomuji, že jsme tady jen na návštěvě z věčnosti. A proto dnes považuji míň a míň věcí za důležité.

Takže v současné době přehodnocuješ, co opravdu důležité je a co není?

Ano, ale to dělám celý život. Není to ale úplné přehodnocování, už dlouho jsem tušil, že je všechno jinak. Já to tušil! Ted' se to tou padesátkou jenom umocnilo. Nějaké bilancování tedy probleskovalo už dříve, ale je pravda, že teď bilancuju ve větší míře a myslím na to.

Hraje v tvých současných úvahách nějakou roli tvoje mladší partnerka?

V tomto ani ne. Spíš se jí divím, že mě chtěla. I když s tím věkem to asi moc nesouvisí, v tomto spolu žádnou disharmonii nemáme. Žijeme spolu asi deset let, manželé jsme tři roky.

Vybavují se ti nyní častěji vzpomínky na všechno, co jsi prožil?

Spíš na všechno, co jsem propásl, co jsem udělal určitě špatně. Co člověk považuje v daném momentě za správné, bývá hold někdy špatně, a naopak. To se mi dnes ukazuje.

Zkusme tedy nyní trochu zavzpomínat. Jak jsi prožíval dětství?

Dětství? To bylo závodní plavání, cesty z Ostravy do Prahy za dědečkem a do Národního technického muzea na lokomotivy a vagóny. Líbí se mi staré vlaky, ty moderní jsou pro mě jen na podívání, není totiž nad starý vagón, který s člověkem hází a je v něm pěkně přetopeno. Správný vlak musí smrdět a musí být přetopenej. Jako malý kluk jsem dokonce chtěl být strojuvdcem. Fascinovalo mě, jak se ten vlak může na kolejích udržet. A dodnes vlakem rád jezdím, pokud zrovna nespěchám.

Pocházíš z divadelní rodiny. Jak to tvoje dětství ovlivnilo? →

Jednoduše tak, že jsme byli se sestrou pořád doma sami, takhle jsem to vnímal. Nic příjemného to nebylo.

Vynahrázovali vám to rodiče nějak jinak?

Velmi svérázným způsobem. Vždycky o prázdninách s námi trávili hodně času a rozhodli se být rodiči, tedy nás vychovávat, což pak taky nebylo zrovna příjemné.

Tedy jste se vychovávali se sestrou navzájem?

Ne. Byl jsem starší, staral jsem se o ni – ale spíše v tom smyslu, aby ji třeba nepřejelo auto, když jsem ji vedl do gymnastiky.

Byli jste tedy oba sportovně založení?

Dá se říct, že ano. Krátce jsem ještě dělal zápas fecko-římský, ale po úrazu jsem toho musel nechat.

Jak jsi prožíval pubertu?

Opět nastala muka, protože se mi začaly líbit dívky. Výsledkem bylo, že jsem ve druhém ročníku na ostravské konzervatoři, tedy v osmnácti letech, měl syna se spolužačkou z vyššího ročníku. Vzali jsme se, ale brzy jsme se také rozvedli, náš společný život netrval ani celý rok.

Považuješ to za nerozvážnost mládí?

Jako nerozvážnost to může vypadat, ale tak to osud prostě chtěl, byli jsme mladí a nezkušení. Ale nerozvážností bych to nenazýval, mít syna s sebou následně nese velkou zodpovědnost. Nyní žije ve Sluknově a má dvě děti. Vídáme se, ale je nevýhodné, že je to tak daleko.

Byl jsi ve svých divadelních začátcích idealista?

Ani moc ne. Hodně už jsem z rodiny o realitě u divadla věděl. Navíc jsem nebyl typ člověka, který si myslí, že je nejchytřejší na světě a že bude hrát jen hlavní role. Věděl jsem, že je divadlo hlavně těžká práce.

Co tě vedlo k tomu, abys nastoupil na hereckou konzervatoř, když jsi těžkosti, které u divadla jsou, už znal?

Protože jsem si zároveň nic jiného tenkrát neuměl představit, nic jiného jsem pořádně neznal. Byl jsem docela uzavřený v divadelním prostředí, a tak to zůstalo.

Měl jsi touhu dělat někdy něco jiného než herectví?

Ani ne. Víceméně jsem byl se svým povoláním vlastně spokojený. Spíše to bylo v rovině snů, jako například že by se mi líbilo být veterinářem.

Jak vzpomínáš na samotné studium herectví?

Docela dobře: víno, ženy, zpěv. Rád například vzpomínám na mou spolužačku (z jiného ročníku) Ivanu Chýlkovou, měl jsem rád její smysl pro humor.

Po konzervatoři jsi nastoupil hned do angažmá?

Ano, v roce 1982 do Českého Těšína, kde jsem byl dva roky. Jsem vlastně už třicet let u divadla, to je další malé výročí.

Byl v Těšíně dobrý kolektiv?

Ano, bylo to divadlo se vším všudy, soubor byl vyvážený, fungovalo to. Samozřejmě ale byla také chudoba.

V Těšíně je také polská scéna. Umíš polsky?

Umím, ale to jsem se nenaučil v divadle, polsky umí každé Ostravák.

A hrál jsi někdy i s polskými kolegy, když polsky umíš?

Nehrál. Ale kolegy jsem sledoval. A velmi se mi líbí staré divadlo v Polském Těšíně, zmenšenina vídeňského Burgtheateru. Je škoda, že se oba soubory nemůžou přesunout tam.

Kam vedla tvoje cesta z Těšína?

Do Opavy, kde jsem byl dva roky. Pak jsem musel na vojnu a po ní jsem se do Opavy vrátil. A přišel rok 1989, kdy se někteří mí kolegové vybarvil tak, že už jsem s nimi nemohl dál být.

Tehdy v listopadu zrovna režíroval v opavském divadle režisér Pavel Dostál, pozdější ministr kultury.

Když vzniklo Občanské fórum, vstoupil do něj, aby z něho po deseti dnech opět vystoupil, když zjistil, jací jsou tam také lidi, ti „kabátníci“. Osobně jsem na to koukal jako na zjevení, zpovzdálí. Udivovalo mě to také, kdo tam všechno byl a přitom ještě před týdnem byl „jinde“. Jejich převlékání kabátků jsem nechtěl přihlížet, tak jsem se vrátil do Těšína, kam mě opět angažoval Karol Suszka.

Takže ses opět nehrnul nikam do popředí?

Ne. Můj dobrý kamarád se tolik hrnul, že pak nosil na kabátě tolik placek, jako by byl ruský generál, a to mě opět odstrašilo.

Vzpomínáš na některé role či režiséry, kteří tě v té době ovlivnili?

Ne, nemám pocit, že by mě někdo výrazně ovlivnil. Báł jsem se všeho, nebyl jsem moc průbojný. Když to zjednoduším: co mi dal, to jsem dělal.

To ale skoro působí, že jsi byl hercem bez ambic?

Nějaké skryté ambice jsem samozřejmě měl. Ale když jsem viděl všechny ty ambiciózní lidi, tak jsem se pak za ty svoje ambice styděl a radši jsem si řekl, že lepší bude je asi nemít. Ale nevím, asi to takhle dobře není. Ovšem takhle to bylo a nic už se s tím nedá dělat. Ale jednu hezkou roli bych přece jen rád zmínil – advokáta Paula v Bosých nohách v parku Neila Simona, zde je na co vzpomínat. Režíroval to Karol Suszka a partnerku mi hrála Ivana Wojtylová, výborná herečka a dobrá kamarádka.

Tvůj otec byl herec a režisér, ovlivnil tě alespoň on?

Ano, otec mě samozřejmě ovlivnil, v pohledu na svět (ale i na divadlo), částečně mám jeho pohled.

Takže on byl taky skeptik?

Já ale nejsem skeptik. Jsem... informovaný realista.

Nejen tebe, ale ani tvoji sestru – herečku Simonou Postlerovou – neminulo pokračování v rodinné divadelní tradici...

Sestra šla ale po gymnáziu do Prahy na DAMU, tedy mimo rodinné a ostravské prostředí, což dobře udělala.

Záviděl jsi jí to?

Ne, naopak. Přál jsem jí to.

Jak ses dostal z Těšína sem do Pardubic?

Napsal jsem Františku Laurinovi, jestli by mě náhodou nevzal – on se na mě přijel podívat a vzal mě. To mi bylo třicet čtyři, jsem tu už šestnáct let. Lákalo mě odejít někam do Čech a tady to hned po prvním dopise vyšlo. Byl jsem zde blíž sestře, která žije v Praze, našel jsem si tady kamarády, kolegy, zakořenil jsem.

Máš nějaké záliby mimo divadlo?

Nemám. Nic není. Jenom konec světa... (SMÍCH) Ale sbírám modely aut, angličáky. A baví mě třeba moje chalupa.

Zvelebuješ si ji, jsi kutil?

Kutil nejsem. Ale na chalupě jsem rád, takže ano, zvelebuju ji, záleží mi na tom místě. Je to můj druhý domov. Koupil ji táta, máme ji od dětství, váže se k ní hodně mých vzpomínek. Pokud je chvíle času, tak tam se ženou jedeme, pravidelně na celé letní prázdniny.

Co jsi tam naposledy spravil, zvelebil?

Koupelnu. Z takových věcí mám radost, i když bych ji chtěl historickou, ale to by bylo strašně drahý...

Tedy je pravda, co se o tobě povídá, že jsi hodně šetrivý?

Každý šetrí. Dokonce bych řekl, že o tom jenom mluvím, takže lidi můžou mít pocit, že jsem hodně šetrivý, ale sami jsou mnozí větší šetrílkové než já. Jenže já na sebe všechno řeknu.

Jsi tedy mezi kolegy hodně otevřený?

Když jsem byl mladší, býval jsem otevřenější, teď už méně. Všechno jenom balím do randy. Vtipkuju rád, ale to je záchrana, aby člověk sám nezešílel.

Jaké máš plány do budoucna?

Už plánuju méně, protože jsem zjistil, že i když se člověk může snažit, jak chce, plánují za něj jiné síly. Tím myslím všechny, ty světské i ty vyšší nad námi. Spíš čekám, co přijde.

Co tě v Pardubicích potkalo nejkrásnějšího? Jmenuj alespoň tři věci.

Ovarotérie v reznictví na třídě Míru, na kterou mě upozornil kolega Jiří Kalužný. Pak za jednoho sychravého podzimního večera jsem našel koťátko, ze kterého je kočka Mařenka. A potkal jsem zde hobojistku Markétu, ze které se později vyklubala moje manželka.

A tenkrát v Těšíně?

Tam taky byla výborná ovarotérie. Ale nejkrásnější tam samozřejmě bylo mládí.

Kam v Pardubicích rád chodíš?

Domů. Markéta chodí ráda do lesa, to já někdy taky, ale jen na chalupě.

Těšiváš se na představení, než jdeš večer hrát?

Někdy se těším víc, někdy míň, asi jako každý herec. Ale pořád mě to ještě baví. →

Kdy jsi byl v divadle naposledy jako divák?

Tak to já jsem často divákem i na jevišti. Pozoruju, jak hrají ostatní, třeba Martin Mejzlík, Petra Tenorová nebo živá Mona Lisa Kristina Jelínková.

Jakou profesi by sis chtěl v divadle vyzkoušet, kdybys nebyl herec?

Herečku.

A které další divadelní profese máš rád?

Když jsou obsazeny příjemnými lidmi, tak všechny. A trochu to obrátím – přál bych si, aby si divadlo zkusili zahrát dramaturgové.

Jaké se ti líbí filmy?

Mně se líbí spousta filmů! Z komedií třeba Četník z Saint Tropez, Jáchyme, hoď ho do stroje...

Takže máš rád herce-komiky?

Jistě, že mám, ale vidím v nich ty nešťastné lidi, kteří to jen přetavili do komediálnosti.

A jaké tě baví divadlo?

Nejraději mám Čechova (Višňový sad, Racka), pak mě oslovil například Richard III. i Blbec k večeři, ve kterém hraju. Mám rád normální divadlo, kdy režisér vychází z herců. Když přijde dobrý režisér, má rád herce, má pěknou hru, je jedno, jestli je to komedie nebo vážná hra, a udělá to dobře – pak je to dobré divadlo. Každá hra a inscenace, která v divákovi něco zanechá aspoň na měsíc, je dobrá.

Co tě jako diváka takto aspoň na měsíc někdy zasáhlo?

Můj život byl tak dramatický, že mě hned tak něco nezasáhne... Ale velmi se mi líbili třeba v Divadle na Vinohradech Bratři Karamazovi nebo Jakubowski a plukovník. Několik takových zážitků samozřejmě mám.

Přeji ti tedy v životě ještě hodně krásných zážitků a nových rolí, které ti patří.

ZdJ

Inspirace pod vánoční stromek

Rok se s rokem sešel a za dveřmi máme opět Vánoce! Patříte-li mezi ty šťastlivce, kteří již mají sehnane všechny dárky, gratulují! A tak trochu i závidím... Pokud však stále ještě přemýšlíte nad tím, čím byste letos pod stromkem překvapili své nejbližší, a chybí vám nápady, nabízíme pro inspiraci pár originálních tipů, které potěší celou vaši rodinu.

Dětem jistě uděláte radost stolní hrou **Premiéra**, která je provede zákulisní divadla „cédečkem“ s písničkami z humorné pohádky **Princezna se zlatou hvězdou na čele** nebo skládací **papírovou maketu** pardubického divadla.

V předprodeji či v divadelním obchůdku ve foyer samozřejmě naleznete i řadu dárků pro dospělé – **publikace a DVD** o historii divadla a osobnostech, které jím prošly, **ročenky GRAND Festivalu smíchu**, stříbrné a bronzové **pamětní medaile** divadla,

jejichž hodnota každým rokem stoupá, cenově výhodné **abonmá** na rok 2013, **kupónové předplatné** s možností volného výběru termínu i titulu představení, **kalendář** na rok 2013 s působivými fotografiemi našich hereček inspirovaný komedií Holky z kalendáře, **muzikálová CD** a v neposlední řadě oblíbené **dárkové poukázky** na cokoli ze sortimentu VČD.

Přijďte si k nám vybrat, od nás neodejdete s prázdnou... RaS

ZVEME VÁS NA PROSINCOVÉ DERNIÉRY

MY FAIR LADY

30. prosince v 19:00 hodin v Městském divadle Jeden z nejslavnějších světových muzikálů.

BLÁZNOVY ZÁPISKY

21. prosince v 19:00 na Malé scéně ve dvoře

Mimořádná inscenace plná tragikomického humoru, scénické obraznosti a jevištní poezie.

S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI

22. prosince v 18:00 v Městském divadle

Tři komedie v jedné o nevěře v českých ložnicích.

DIVADLO PŘIVÍTALO LETOŠNÍHO

STOTISÍCÍHO DIVÁKA

Pomalou se stává tradicí, že v listopadu navštívuje pardubické divadlo jubilejní stotisíc divák. V letošním roce se tomu stalo v pátek 16. listopadu při představení Bláznivé nůžky. Je docela kuriózní, že během posledních tří let to bylo vždy 16. listopadu, takže jsme zvědaví, jak dopadne celkové sčítání diváků za rok 2012, zda letos do hlediště přilákáme více či méně návštěvníků než v loňském roce.

Jubilejního diváka po představení vyhlásili primátorka města MUDr. Štěpánka Fraňková a ředitel divadla Petr Dohnal, který shodou okolností v Bláznivých nůžkách také hraje. Stotisícím návštěvníkem divadla se stala **Zdeňka Pírková** z Bojanova, která seděla na I. balkóně ve IV. řadě na sedadle č. 70. Ředitel divadla paní Pírkovou pozval na jeviště, kde jí s květinou poblahopřál a předal dárkový balíček s poukázkami na roční předplatné pro dvě osoby, s knihami a DVD o historii pardubického divadla, dále s CD z našich muzikálů a náramkovými hodinkami od firmy Lejhanec.

„Na představení jsem vyrazila s dcerou, lístky jsem od ní dostala jako dárek k narozeninám. Vůbec jsem ale nečekala, že bych mohla něco vyhrát. Byl to pro mě šok! Musím se přiznat, že nejsem úplně pravidelným návštěvníkem divadla, ale to se teď určitě změní. Na představení budu chodit pravděpodobně s dcerou. Můj muž se mnou totiž chodit nechce, ale třeba změní názor,“ se smíchem uvedla šťastná výherkyně.

Při příležitosti návštěvy jubilejního diváka roku byla vyhlášena i **tipovací soutěž**, která probíhala na internetových stránkách divadla www.vcd.cz. Soutěžící tipovali, kdy stotisíc divák divadlo navštíví a ve které řadě bude sedět. S tipem „16. listopad – I. balkón – IV. řada“ byl pravdě nejbližší pan **Martin Čevora** z Rybitví. Výherce bude osloven a od divadla rovněž obdrží předplatné pro dvě osoby.

VESMÍRNÉ FANTAZIE ve fotografiích MILOŠE FICE

Obrazy z cyklu „Návrat k břízám“ pardubického malíře a keramika Zdeňka Sigmunda vystřídají ve foyer fotografie dalšího pardubického výtvarníka, fotografa MILOŠE FICE. Vernisáž výstavy se uskuteční v sobotu 15. prosince před premiérou komedie Holky z kalendáře.

Vystavené fotografie jsou z cyklu Vesmírné fantazie. Inspirací ke vzniku tohoto cyklu byly nádherné fotografie mlhovin z Hubbleova vesmírného teleskopu. Soubor obrazů tvoří koláže nadpozemských vesmírných fotografií mlhovin a pozemských aktů.

Miloš Fic se narodil 24. dubna 1946 v Pardubicích, kde stále žije a pracuje. Vystudoval ČVUT Praha – fakultu strojního inženýrství a Lidovou konzervatoř

Východočeského kraje – obor výtvarná fotografie vedený profesorem Šmokem.

Celý život pracuje v elektrotechnickém průmyslu. Je členem Asociace profesionálních fotografů ČR a PAN HORAMA – mezinárodního sdružení Přátel panoramatické fotografie.

Pravidelně vystavuje. Uspořádal řadu autorských výstav a pravidelně se účastní výstav skupinových. Trvalou expozici má v galerii WORLD WEBFOTO GALLERY na www.wwg.cz a část svých fotografií prezentuje i na stránkách www.studio-mfi.cz. Je spoluautorem publikace Akt – naučte se fotografovat kreativně. V knize Příběhy fotografů z Pardubicka má zařazen autorský medailon. Spolu s dalším pardubickým fotografem Petrem Moškem založil sdružení fotografů GM10.

RaŠ

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
FAX: 466 657 224
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
The energy to lead

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

domec
PARDUBICE
STAVEBNÍ FIRMA

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

SKANSKA

Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

Alukov
Member of IPC Team

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

deník

ČESKÝ ROZHLAS
PARDUBICE
104.7 FM - 102.8 FM - 95.8 FM

hey!
...to mělo

RADIO FÉRIA HORA
www.rfh.cz

Česká kultura
Přehled kulturních programů

PARDUBICKÉ LISTY.cz

informační server
WWW.PARDUBICKY.CZ

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArt

HAK

P
CENTRUM

AUROCENTRUM

era
Beyond Radar

AVCES

MULTI

PILNER
ČESKÝ ÚSTŘEDNÍ KLUB

Kavoviny
KAVOVINY PARDUBICE

Vema

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ PROSINEC 2012 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. ŠIKOROVÁ A J. PEJČAL, SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ, FOTO M. KLÍMA